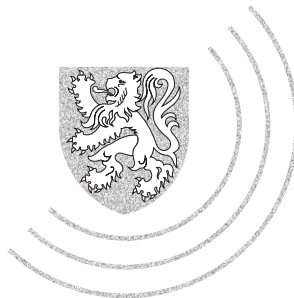

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

11 juni 2003

ONTWERP VAN DECREET

houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2003

AMENDEMENTEN

Zie :

1690 (2002-2003)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlage
- Nr. 2 : Verslag van het Rekenhof
- Nrs. 3 tot 5 : Amendementen

AMENDEMENT Nr. 5

**voorgesteld door de heren Marc van den Abeelen
en Dirk De Cock**

HOOFDSTUK XII**Financiën**

Een nieuwe afdeling III, Leegstand, toevoegen, bestaande uit de artikelen 65bis en 65ter, die luiden als volgt :

*“AFDELING III**Leegstand**Artikel 65bis*

Artikel 24 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997, zoals gewijzigd bij artikel 14 van het decreet van 19 december 1997 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1998, wordt opgeheven.

Artikel 65ter

§ 1. In § 3 van artikel 17 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, wordt een 5° ingevoegd, dat luidt als volgt :

“5° het eenmalig saldo aan respectievelijk vastlegingskrediet en ordonnanceringskrediet, zoals beschikbaar op 30 juni 2003 bij het Leegstandfonds, bedoeld in artikel 24 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997.”.

§ 2. Aan artikel 17 van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, wordt een § 5 toegevoegd, die luidt als volgt :

“§ 5. Het Vernieuwingsfonds neemt vanaf 1 juli 2003 alle rechten en verplichtingen, alsmede het op die datum beschikbaar saldo, over van het Leegstand-

fonds, bedoeld in artikel 24 van het decreet van 20 december 1996 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1997.”.

VERANTWOORDING

Het Leegstandfonds is sedert einde 2000 de facto stopgezet. Het Rekenhof merkte in zijn verslag bij het ontwerp van decreet houdende de aanpassing van de middelenbegroting 2003 terecht op dat, indien het de bedoeling was het Leegstandfonds stop te zetten, het aangewezen is bij decreet de opheffing ervan vast te stellen en te bepalen wat er met het beschikbaar saldo dient te gebeuren.

Voorliggend amendement geeft gevolg aan deze opmerking en geeft een decretale basis aan de formele opheffing van het Leegstandfonds en aan de toewijzing van de beschikbare saldi aan een operationeel organiek fonds, het Vernieuwingsfonds. De saldi van het voormalige Leegstandfonds kunnen bijgevolg aangewend worden voor de in artikel 17, § 2, van het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, omschreven doelstellingen.

AMENDEMENT Nr. 6

voorgesteld door de heer Marc van den Abeelen

HOOFDSTUK XII**Financiën**

Een nieuwe afdeling IV, Belasting op de automatische ontspanningstoestellen, toevoegen, bestaand uit het artikel 65quater, dat luidt als volgt :

“AFDELING IV

Belasting op de automatische ontspanningstoestellen

Artikel 65quater

Artikel 84bis van het Wetboek op de met inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen, ingevoegd bij artikel 32 van het decreet van 6 juli 2001, wordt opgeheven.”.

VERANTWOORDING

De teruggaveregelings van de belasting op de automatische ontspanningstoestellen werd in 2001 ingevoerd. De ratio legis van deze teruggaveregelings was de inwerkingtreding van de wet op de kansspelen van 7 mei 1999. Deze wet beperkte het aantal inrichtingen die een vergunning voor het opstellen van automatische ontspanningstoestellen kunnen bekomen en beperkt ook het aantal toestellen dat per inrichting kan worden opgesteld. Daarom liepen sommige uitbaters het risico fiscale kentekens aangeschaft te hebben voor toestellen die ze nooit zouden kunnen opstellen.

De wet op de kansspelen is ondertussen al enige tijd in werking getreden. De onduidelijkheid omtrent bepaalde situaties is ondertussen weggeëb. De meeste uitbaters of kandidaat-uitbaters weten nu welke toestellen ze zullen kunnen opstellen. De ratio legis van de teruggaveregelings is dan ook voor een groot stuk verdwenen. Daarom is het aangegeven deze teruggaveregelings met ingang van 1 juli 2003 op te heffen. De gevallen van overmacht die zich zouden voordoen vanaf het derde kwartaal van 2003 zullen dus geen aanleiding meer geven tot een teruggave van deze belasting.

AMENDEMENT Nr. 7

voorgesteld door de heer Marc van den Abeelen

HOOFDSTUK XIVbis (nieuw)

Een nieuw hoofdstuk XIVbis, Compensatie afvalstoffenheffing, invoegen, bestaande uit het artikel 67bis, dat luidt als volgt :

“HOOFDSTUK XIVbis

Compensatie afvalstoffenheffing

Artikel 67bis

In artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals gewijzigd, wordt een § 2quater ingevoegd, die luidt als volgt :

“§ 2quater. Het bedrag van de milieuheffing zoals bepaald in artikel 47, § 2, 7°, artikel 47, § 2, 8°, a) en b), en artikel 47, § 2, 9°, wordt voor de heffingen gevestigd in het jaar 2003 vermenigvuldigd met coëfficiënt 0,7 voor die heffingsplichtigen die overeen-

komstig artikel 179 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 onderworpen zijn aan de vennootschapsbelasting.”.

VERANTWOORDING

Door de inwerkingtreding dit jaar van de wet tot hervorming van de vennootschapsbelasting, is de fiscale aftrekbaarheid van de milieuheffingen vanaf het aanslagjaar 2004 niet meer toegelaten.

Door de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen (eigenlijke gewestbelastingen) worden vooral de privé-stortplaatsen vergund voor bedrijfsafvalstoffen, financieel zwaar getroffen. De niet-aftrekbaarheid van de afvalstoffenheffing treft daarenboven vooral die stortplaatsen omdat voor hen de heffing meer dan de helft van het totaal bedrag aan stortrechten vertegenwoordigt.

Deze federale maatregel zorgt er voor dat privé-stortplaatsen met een bijkomend concurrentieel nadeel opgezadeld worden ten overstaan van de intercommunale afvalverwerkers. Deze intercommunales zijn immers onderworpen aan de rechtspersonenbelasting en de niet-aftrekbaarheid van de eigenlijke gewestbelasting in de vennootschapsbelasting heeft voor hen dan ook geen enkel fiscaal of financieel gevolg.

De federale maatregel zorgt in de praktijk bijgevolg voor een verstoring van het huidige evenwicht in de reglementering van de milieuheffingen, die een regionale bevoegdheid is. Men kan aldus ook stellen dat deze federale maatregel van niet-aftrekbaarheid een discriminatie in het leven roept tussen enerzijds intercommunale, publieke afvalverwerkers en anderzijds privé-afvalverwerkers. De opmerkingen van EU-commissaris Bolkestein over de organisatie van de overheidsinitiatieven in de milieusector in Vlaanderen indachtig, is dergelijke bijkomende concurrentievervalsing moeilijk te verdedigen. Bovendien behoorde dit niet tot de doelstellingen van de decreetgever toen de nu vigerende regeling werd vastgesteld.

Deze maatregel zal bovendien zorgen voor een verschuiving van afvalverwerking van het Vlaamse Gewest naar onze buurlanden. Hoewel de ophalers van afval volgens de huidige regelgeving een sorteerderheffing dienen te betalen wanneer ze afval buiten het Vlaamse Gewest exporteren, worden deze – gelet op de beperkte controlemogelijkheden – de facto weinig of niet geïnd. Daar de sorteerderheffing als oogmerk had de exporteurs van afval qua hoegroetheid van afvalheffingen op dezelfde voet te plaatsen als de verwerkers in Vlaanderen, zal de niet-aftrekbaarheid van de afvalstoffenheffing, gekoppeld aan een quasi niet-inning van de sorteerderheffing, ongetwijfeld leiden tot een ernstige concurrentievervalsing met een gevoelige stijging van de export van Vlaams afval als eindresultaat.

De voorgestelde tijdelijke maatregel is verzoenbaar met het afvalstoffenplan, omdat door de voorgestelde wijzigingen de heffingen op storten nog steeds groter zijn dan de heffingen op andere eindverwerkingsmethodes, wat volledig karent in de ladder van Lansink.

Om bovenvermelde afgeleide effecten van de federale maatregel op Vlaams niveau enigszins te beperken en de concurrentievoorwaarden van de onderscheiden marktspeelers weer naar elkaar toe te laten groeien, wordt voorliggend amendement aan het Vlaams Parlement voorgelegd.

Het voorliggend voorstel tot wijziging van hoofdstuk IX van het decreet van 2 juli 1981 strekt er dus toe voor deze sector een maatregel voor te stellen die op korte termijn en voor een beperkte periode de financieel nadelige gevolgen enigszins tempert. Teneinde de inkomsten voor de Vlaamse overheid zo weinig mogelijk te bezwaren en het concurrentienadeel ten aanzien van de intercommunales enigszins weg te werken, wordt de vermindering van deze heffingen slechts doorgevoerd voor klasse 1-stortplaatsen. Het is de bedoeling aan de bedrijven uit deze sectoren een transitieperiode aan te bieden die hen moet toelaten zich aan de nieuwe situatie aan te passen.

De gekozen coëfficiënt waarmee de bedragen van de verschuldigde heffingen worden verminderd, strekt ertoe de niet-aftrekbaarheid van de milieuheffingen in de federale vennootschapsbelastingen gedeeltelijk te compenseren voor de heffingen die worden gevestigd in 2003.
